

สรุปสาระสำคัญ
การสอบสวนทางวินัยข้าราชการศาลยุติธรรม
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการศาลยุติธรรมต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๗ และต้องดำเนินการตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้น

๑.๑ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า

มีการกระทำความผิดวินัย(มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง + ข้อ ๒)

ผู้บังคับบัญชา (ผู้อำนวยการ) รายงานต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ (เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม)

การรายงานต้องทำเป็นหนังสือและมีสาระสำคัญอย่างน้อย ดังนี้ (ข้อ ๒)

- (๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี) (๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิด
- (๔) พยานหลักฐานเท่าที่มี

อนึ่ง กรณีมีการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการบันทึกคำกล่าวหาและให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน (ข้อ ๒ วรรคท้าย)

๑.๒ เมื่อได้รับรายงานหรือความปรากฏแก่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ (เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม) ดำเนินการ ดังนี้ (มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง + ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗)

(๑) รับผิดชอบหรือสั่งให้มีการสืบสวน หรือ

(๒) พิจารณาเบื้องต้น

- ไม่มีมูล ให้สั่งยุติเรื่อง

- มีมูล ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๒ หรือ มาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี

เรื่องกล่าวหา หมายถึง การกระทำหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย

“เรื่องกล่าวหา” ไม่ใช่ฐานความผิด แต่เป็นเรื่องราวหรือการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด เพราะฉะนั้น ในการตั้งเรื่องกล่าวหาในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงควรระบุแต่เพียงเรื่องราวหรือการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดเท่านั้น ไม่ควรระบุบทมาตรว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิด การระบุบทมาตรว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิดนั้น ควรปล่อยให้เป็นเรื่องของคณะกรรมการสอบสวนและผู้มีอำนาจพิจารณาที่จะพิจารณาปรับบทภายหลังจากที่ได้สอบสวนพิจารณาข้อเท็จจริงแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปกำหนดบทมาตรว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิดไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสียแต่แรกแล้ว อาจจะเป็นการจำกัดขอบเขตการสอบสวนพิจารณาให้อยู่เฉพาะในบทมาตรว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิดที่กำหนดไว้ ถ้าสอบสวนพิจารณาเกินกว่านั้นจะเกิดปัญหาว่าเป็นการสอบสวนเรื่องอื่น หรือพิจารณาหลงโทษ ในเรื่องอื่นที่มีเรื่องให้สอบสวนแต่ถ้าในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนระบุแต่เพียงเรื่องราวหรือการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด โดยไม่ระบุบทมาตรว่าด้วยวินัยหรือฐานความผิด คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจพิจารณาโทษอาจพิจารณาว่าผลการสอบสวนในเรื่องที่กล่าวหานั้นฟังข้อเท็จจริงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องนั้นอย่างไร แล้วปรับบทความผิดวินัยฐานใด ตามมาตราใดก็ได้

ข้อกล่าวหา ที่จะต้องแจ้งและอธิบายให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น คือกรณีและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ซึ่งจะต้องอยู่ในวงรอบขอบเขตของ “เรื่องกล่าวหา” โดยอธิบายเรื่องกล่าวหาให้ชัดเจนขึ้นพอที่ผู้ถูกกล่าวหาจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ เช่น อธิบายว่าผู้ถูกกล่าวหาทำอะไรทำอย่างไรในเรื่องที่กล่าวหา ทั้งนี้ เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตรงประเด็น ไม่หลงข้อต่อข้อ

๒. การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ = เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม)

๒.๑ กรณีไม่ตั้งกรรมการสอบสวน (มาตรา ๙๒ + ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑)

๒.๑.๑ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เป็นหนังสือ

๒.๑.๒ ต้องให้โอกาสได้ชี้แจงและรับฟังคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

๒.๑.๓ ต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่พิจารณาว่ามีมูล

หากไม่เสร็จผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ (เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม)

ขยายได้ตามความจำเป็นโดยแสดงเหตุผลความจำเป็นด้วย

๒.๑.๔ การพิจารณาสั่งการ

(๑) เห็นว่าไม่ผิด ให้สั่งยุติเรื่อง โดยทำเป็นคำสั่ง

(๒) เห็นว่าผิดไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน

(๓) เห็นว่ากระทำผิดเล็กน้อย และมีเหตุบรรเทาโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บน

เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน โดยให้ทำเป็นคำสั่ง

(๔) เห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ (ตั้งกรรมการสอบสวน)

๒.๒ กรณีแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาตรา ๙๒ + ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔)

๒.๒.๑ สำนักงานศาลยุติธรรมจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยการแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสี่ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๒.๒ การสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอผู้สั่งตั้งกรรมการสอบสวน

๒.๒.๓ กรรมการสอบสวนต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

หากไม่เสร็จผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขยายได้ตามความจำเป็นโดยแสดงเหตุผลความจำเป็นด้วย หรือ จะสั่งตามข้อ ๑๑ ต่อไปก็ได้

๒.๒.๔ การพิจารณาสั่งการ (การสั่งตามข้อ ๑๑) ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ (เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม)

(๑) เห็นว่าไม่ผิด ให้สั่งยุติเรื่อง โดยทำเป็นคำสั่ง

(๒) เห็นว่าผิดไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน

(๓) เห็นว่ากระทำผิดเล็กน้อย และมีเหตุบรรเทาโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บน

เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน โดยให้ทำเป็นคำสั่ง

(๔) เห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ (ตั้งกรรมการสอบสวน)

๒.๒.๕ เมื่อเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนแล้ว จะพิจารณาสั่งการตามข้อ ๑๑ หรือจะสั่ง ดังนี้

(๑) ถ้าจะให้รวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ก็จะกำหนดประเด็น เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ถ้าขั้นตอนใดดำเนินการไม่ถูกต้อง จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

๓. การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หลักการสำคัญ

๑. ผู้ดำเนินการต้องมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด
๒. ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๓. ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
๔. ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และ
๕. หากการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งให้ อ.ก.ศ.วินัย

๓.๑ ผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ (เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม) (มาตรา ๙๓ + ข้อ ๑๕)

๓.๒ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรง

๓.๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบด้วย (ข้อ ๑๙)

- (๑) ชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เรื่องที่กล่าวหา (พฤติการณ์ที่เป็นการกระทำผิดวินัย)
- (๓) ชื่อคณะกรรมการสอบสวน

๓.๒.๒ องค์ประกอบและคุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๘)

- (๑) ประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการอย่างน้อย ๒ คน
- (๓) กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
- (๔) ผู้ช่วยเลขานุการ (กรณีจำเป็น)

ทั้งนี้ กรรมการและเลขานุการต้องเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ส่วนผู้ช่วยเลขานุการ จะตั้งจากลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการศาลยุติธรรมก็ได้ และตำแหน่งประธานต้องมีระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา (ทุกระดับตาม หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗)

๓.๒.๓ การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕)
สำนักงานศาลยุติธรรมจะแจ้งคำสั่งและสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเรื่องการคัดค้าน
คณะกรรมการสอบสวน

๓.๓ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

๓.๓.๑ การประชุมนัดแรก (ข้อ ๒๗) ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับเรื่อง

(๑) กำหนดประเด็น

(๒) วางแนวทางสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐาน

๓.๓.๒ การรวบรวมพยานหลักฐาน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ห้ามบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมทำการสอบสวน (ข้อ ๒๖)

(๒) ให้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานคราวละ ๑ คน (ข้อ ๓๐)

(๓) จำนวนกรรมการสอบสวนในการสอบปากคำต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง **เว้นแต่ใน**

กรณีที่เกิดหนึ่งมากกว่า ๓ คน ให้กรรมการสอบสวน ๓ คน ทำการสอบปากคำได้ (ข้อ ๓๐)

(๔) การลงชื่อในบันทึกถ้อยคำ และการใช้ไขข้อความ ต้องมีการลงลายมือชื่อ

หากแก้ไขตกเติมให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการอย่างน้อย ๑ คน ลงชื่อกำกับ / หากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลง
ลายมือชื่อให้บันทึกเหตุไว้ (ข้อ ๓๑)

(๕) ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวน **และ**

ผู้ถูกกล่าวหาผู้มีสิทธิรักษาพยาบาลหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบปากคำ (ข้อ ๓๒)

(๖) ห้ามให้ทำคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกหลวง บังคับ หรืออื่นใดโดยไม่ชอบ
เพื่อจูงใจให้ถ้อยคำ (ข้อ ๓๓)

(๗) บันทึกการการได้มาของพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง)

(๘) พยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับ หรือสำเนาที่รับรองโดยผู้มีอำนาจหน้าที่หรือ

กรรมการสอบสวน หากไม่มีต้นฉบับให้สืบจากสำเนาหรือพยานบุคคล (ข้อ ๓๔ วรรคสอง วรรคสาม)

(๙) พยานบุคคลที่ไม่มาหรือไม่ยอมชี้แจง คณะกรรมการสอบสวนอาจพิจารณา
ตัดพยานได้ (ข้อ ๓๕)

(๑๐) พยานที่อาจทำให้การสอบสวนล่าช้าหรือไม่จำเป็นต่อการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนอาจ**พิจารณางดสอบสวนได้** (ข้อ ๓๖)

(๑๑) สอบสวนพยานที่อยู่ต่างท้องที่ ให้ประธานกรรมการร้องขอให้ผู้ส่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเพื่อส่งประเด็น (ข้อ ๓๗)

ทั้งนี้ การบันทึกถ้อยคำพยานต้องทำตาม แบบ ดว.๓ และบันทึกถ้อยคำของ
ผู้ถูกกล่าวหาต้องทำตาม แบบ ดว.๔

๓.๓.๓ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า “...ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา...” ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ที่มีหลักว่า คู่กรณีต้องมีโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงที่จะนำมาพิจารณาเพื่อทำคำสั่งทางปกครอง จากข้อกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน เป็นกระบวนการที่เป็นสาระสำคัญที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการโดยเคร่งครัด โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การประชุมเพื่อพิจารณาผลมติเรื่องพยานหลักฐาน (ข้อ ๓๘)

- ต้องมีการประชุมลงมติเพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน
- องค์ประชุมต้องไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- หากเห็นว่าพยานหลักฐานฟังว่ากระทำผิดวินัย ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาต่อไป
- หากเห็นว่าไม่ได้กระทำผิด ให้ทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๔ เสนอผู้สั่ง

(๒) บันทึกรายการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๐)

ต้องจัดทำบันทึกรายการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบที่กำหนด คือ แบบ ดว.๕ โดยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการเมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด
- สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้
- แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐาน เพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้
- บันทึกรายการดังกล่าวให้ทำเป็น ๒ ฉบับ มีข้อความตรงกัน ให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ และเก็บไว้ในสำนวน ๑ ฉบับ

(๓) วิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๑)

- แจ้งผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง โดยเรียกมารับทราบแล้วให้ลงลายมือชื่อในแบบ ดว.๕ จำนวน ๒ ฉบับ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุไว้และถือว่าได้ทราบแล้ว จากนั้นส่งไปทราบไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา

- แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (สำหรับกรณีไม่มาตามวัน เวลา และสถานที่ที่เรียกมา) เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ดำเนินการให้ถือว่าได้ทราบแล้ว (ข้อ ๔๓)

(๔) การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (มาตรา ๙๓ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓)

- คณะกรรมการสอบสวนต้องกำหนดวันทำการกำหนดวันเวลา สถานที่ และวิธีการชี้แจงให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓)
- กรณีไม่สามารถชี้แจงได้ในเวลาที่กำหนด ขอให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดใหม่ได้ (ข้อ ๔๔)

- กรณีไม่มาชี้แจง ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่
คณะกรรมการจะพิจารณาเห็นสมควรให้โอกาสชี้แจงเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม (ข้อ ๔๗)
ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะชี้แจงด้วยวาจา เป็นหนังสือ หรือวิธีอื่นใดเพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรม โดยอาจอ้างพยานหลักฐานเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมมา
เพื่อประกอบการพิจารณาได้

๓.๓.๔ การทำรายงานการสอบสวนแบบ ดว.๖ (ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓)

- ต้องประชุมคณะกรรมการสอบสวน
- องค์ประชุมต้องไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- **ต้องมีมติว่า กระทำผิดวินัยหรือไม่ ฐานใด และควรได้รับโทษสถานใด**
- ต้องทำตามแบบที่กำหนด คือ แบบ ดว.๖ ลงลายมือชื่อทุกคน และรายงานผู้สั่ง

๓.๓.๕ ระยะเวลาในการสอบสวน (ข้อ ๕๔)

- หลักการให้สอบสวนโดยเร็ว
 - ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนไว้ไว้เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถ
วางกรอบระยะเวลาได้ตามความเหมาะสม
 - กำหนดระยะเวลาเร่งรัดให้การสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่
คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมครั้งแรก
 - ขยายระยะเวลาได้ครั้งละ ๖๐ วัน
 - หากสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) รายงาน อ.ก.ศ.วินัย เพื่อเร่งรัดให้สอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
